

درس پنجم ص ۳۹

۱. شما هم می‌میرید / شکوه روزگار شما هم تمام خواهد شد.
۲. رنج و سختی مانند جغدی شوم به قصد نابودی شما / خوشبختی شما را از بین خواهد برد.
۳. مرگ که سراغ همه می‌رود / شما را هم خواهد کشت.
۴. همانطور که عدالتگری پادشاهان دادگر (عادل) در جهان باقی نماند / ستم پادشاهان ظالم شما هم از بین خواهد رفت.
۵. قدرت پادشاهان قدرتمند و لایق گذشت / سر و صدای پادشاهان نالایق و سستگر شما هم تمام خواهد شد.
۶. مرگ مانند باد، شمع وجود انسان‌های بزرگ را خاموش کرده است (مرگی انسان‌های بزرگ را کشته است) / سراغ شما انسان‌های ناچیز هم خواهد آمد.
۷. همه انسان‌ها از دنیا رفتند (مردند) / شما هم خواهید مرد.
۸. ای کسی که به خوشبختی خودت می‌نازی / خوشبختی شما پایان خواهد یافت.
۹. ما در برابر ستم شما ایستادگی می‌کنیم / تا زمانی که قدرت شما تمام شود.
۱۰. ای پادشاهی که مردم را به دست حاکم ستمگر سپرده‌ای / این ستم حاکمان شما نیز پایان می‌یابد.

ص ۴۰

۱. گفتم آرزوی بوسیدن لب‌های سرخت ما را کشت / گفت که تو اطاعت کن که او خود جانب‌بندگانش را نگه می‌دارد.
۲. بدبخت می‌شود / هر کس زیاده‌خواهی کنترل وجود او را به دست بگیرد.

۳. بلندهمت باش زیرا اعتبار تو در نظر خدا و مردم به اندازه همت توست.

۴. بنای ظلم را از بنیان نابود کن زیرا باید/ بنای ظلم را از ریشه کند.

ص ۴۱.

۱. روزگار دو گونه است: روزی به نفع تو و روزی به ضرر تو.

۲. هر موجودی طعم مرگ را می چشد (همه می میرند).